

ПОКАНА

*25 години Институт за критически социални изследвания
5 години специалност „Социология и науки за човека“*

Имаме удоволствието да ви поканим да участвате в конференцията „Праксеологическият обрат: от етнометодология към социоанализа“, която ще следва – *mutatis mutandis* – замисъла на миналогодишната („Социоаналитичният обрат: Бурдийо и след него“) и на която ни се иска да възобновим провокативния критически диалог, започнат тогава. Затова отново сме избрали да се съсредоточим върху една гранична проблематика, която съвсем до скоро оставаше в сянка; и отново се обръщаме към онези, с които започнахме това „мислене заедно“ – психоаналитици и психопатолози, етнометодолози и теоретици на практическата логика. Така че, прилагайки анотацията на миналогодишната конференция, ще обърнем внимание преди всичко върху един нов акцент на междинната ни равностетка: праксеологическият обрат в логиката, който при Бурдийо дава тласък на социоанализата, а при етнометодолозите – по-скоро обобщава тяхната практика. Социоанализата, която предлагаме ние, е едновременно наследник на този обрат и критика както към „теорията на логиката на практиката“ на Бурдийо, така и към „ендогенната логика на практиката“ на етнометодолозите. Заедно с това ни се иска и – в рамките на същото „мислене заедно“ – да проблематизираме шансовете на един нов диалог между психоанализата на Фройд и трансценденталната феноменология на Хусерл – диалог, в който да участва и социоанализата.

***Конференцията е организирана от Катедра „Социология и науки за човека“ и
Институт за критически социални изследвания към ФИФ на Пловдивския
университет „Паисий Хилендарски“
Тя ще бъде проведена в 17-та аудитория „Проф. Тодор Ив. Живков“ в сградата
на Университета на ул. „Костаки Пеев № 21“
на 26-ти и 27-ми ноември 2016-та година***

Приложение:

СОЦИОАНАЛИТИЧНИЯТ ОБРАТ: БУРДИЙО И СЛЕД НЕГО

Посвещава се на 85-годишнината на мислителя

Това, което ви предлагаме, е едновременно да чуете една междинна равностетка на социоанализата и да участвате в едно начало на „мислене заедно” с всички онези, които са заинтересовани от проблемите, които тя поставя. При Бурдийо социоанализата е една – макар и многообещаваща – обърната към практиката теория *in statu nascendi*, едновременно вдъхновена от Фройдовата психоанализа, но и внимателно търсеца как да се разграничи от нея. Социоанализата, която предлагаме ние, несъмнено следва замисъла на Бурдийо, но поставя съвсем различни акценти от неговите: ако при Бурдийо практическият проблем е преди всичко „асистираната самоанализа”, придаваща поносимост на социалното страдание, то при нас асистиращите функции на социоаналитика при предклиничните и клинични интервенции са ориентирани по-скоро към успешното самонаследяване на травмирани личности с фрактална идентичност, т.е. с изгубено биографично *illusio*. Всъщност това изисква една далече по-силно неklasически теория и емпирия спрямо онези, които предлагат Бурдийо и учениците му. Оттук идва и възобновения ни интерес към граничните проблеми с психоанализите на Фройд и Лакан, и усиленият ни критически диалог с психопатологиите на Стангелини и Фукс. Може би си заслужава да добавим, че нашата социоанализа не би била възможна и без етнометодологията на Гарфинкел и неговите знаменити експерименти, които – заедно с теорията на практическата логика на Бурдийо – дават теоретически шанс и надеждни методи за „лов на микроскопски емпирични данни”, без които клиничните и предклинични практики на социоаналитика биха били невъзможни. Всички тези мислители, така или иначе, ще участват в предложението от нас критически диалог. И така: конференцията „Социоаналитичният обрат: Бурдийо и след него” ще бъде – отново ще го кажем – междинна равностетка на тази проблематика; и заедно с това началото на едно „мислене заедно” с психоаналитици и психопатолози, етнометодолози и теоретици на практическата логика, в което всички ние, тръгвайки от собствените си интереси, ще стигнем, може би ще стигнем, до това да си бъдем взаимно интересни.